

derin heyecanının yaşanmasıyla mi? Biz devrin dışında olduğumuz için vaziyeti idrak edemiyor, şaşkınlıktan, halden hale geliyoruz.

Osmanlılar tabiat etüdlerini de yapmışlardı. Topkapı Sarayı müzesini dolduran albümler bunu vesikalamaktadır. Hâlen birçok resimleri neşredilmiş bulunan Fatih albümünde at, köpek, bitki, insan olarak yüzlerce tabiat etüdü vardır.

Fakat hiçbir zaman olduğu gibi kullanılmamış belki bazı noktalarda istifade edilmiş etüdler. Yaprak, kamyş, çiçek olarak şaşırtıcı naturalist eserler yaparken duvar ve çini panolarda, kalem işlerinde oymalarda geometrik arabesk motiflerle abstre rumiler, tabiata biraz daha yakınca hatalarla şaşırtıcı güzelliğiller elde etmişlerdir. Tahta kapı ve pencere kanat-

larındaki arabesk geçmeler içindeki rumiler ne kadar övülse az olacaktır.

Netice şöyle olabilir: Avrupada sanatların birleşmesi bugün oldukça rasyonel bir yola girmiş ve ilerlerken hâlen sanatlar birbirinin içinde bir yama olmak sun'iliğinden kurtulamamıştır.

Osmanlı 15-16-17. Asır devri ise bugün Avrupanın faraziyesini bile kurup hayallemeyemediği muazzam bir sentez yapmış, Erişilmez âbidelerini, hakikatlerin ve estetiğin mermer biçimleri olarak ortaya koymuşlardır. Her şiiirden mimari fıskırırken her mimarlık âbidesinden şiiir ve bütün sanatlar taşmaktadır. Her halde sanatların birleşmesi ancak böyle olabilir.

Ayasofya'm

Dargın bakıyorsun bize her ân Ayasofya'm.
Canlar yakıyorsun, nice bin cân Ayasofya'm.

Türk'ün yüce kalbinde emeller gülüsün sen.
İslâm'a büyük şan ve şeref sembolüsün sen.

Fâtih seni, feth'inde o gün bekçi bıraktı.
Zindanda kalan kalplere hak nûr'unu yaktı.

İsmin anılırken yakıyorsun bizi içten.
Sesler geliyor Topkapı'dan, dertli Haliç'ten.

Sırlar veriyor SÜR, bize, binlerce şehitten,
Allah diyerek saldıran imanlı yiğitten.

Tekbîr ve düâlarla hücumlar ne asıldı,
Küfr'ün koca İslâm'a üren savt'ı kesildi.

Ok, taş ve kılıç, sönmez ateş onlara vızdı.
Hendek, kale, top, gülle, büyük azmine hızdı.

Şehrinde, O Peygamberimin rûh'u dolaştı.
Asker, yüce himmet ile güç sûrları aştı.

Rûh'unda çöreklenmiş olan sahte emelden,
Hiç kalmadı bir şey, yıkılıp gitti temelden.

Mutlak, gece, gündüz gözü sendeydi erâtm.
Şükran dolu secdeyle mühürlendi berâtm...

Târih, yeniden canlanıyor gözlerimizde.
Durgun, acı dehşet okunur yüzlerimizde!

Baht'm, yeniden çağ açılan demleri gördü.
Ömrün, ne tecelli dolu nûr demleri sürdü...

Âvizenin altında gönüller yıkanırdı.
İnsan, Ulu, Feyyâz olan Allah'ı tanırđı.

Gündüz, ışık almıştı o aydın gecelerden.
Hak; bâtil'i, çözmüşdü bütün bilmecelerden.

Bizler ki, bu âlemlere hasrette idik dün,
Yaklaşmadayız zirveye artık, doğacak gün!.

Gaflet ile ölmüş gibi hisler bugün ammâ,
Ergeç, bitecektir bu dolambaçlı muammâ...

Çok kalmadı artık, yine mes'ut olacaksın.
Yıllar boyu sürmüş tasadan kurtulacaksın.

Mevlâ, yine lütfuyla tecelli edecektir.
Vicdanlara çökmüş koyu zulmet gidecektir.

Lâyık bir inanmış bize Fâtih olacaktır.
Rûh'un; Ayasofyam, yeniden kurtulacaktır!.